

genoot en vriend Dr. GEESINK, aan wien ik thans het rectoraat overdraag.

Ons getal is nog klein; de scepter komt dus na enkele jaren reeds in dezelfde handen terug. Gij zijt optimist genoeg om daar niet louter nadeel in te zien. Het is thans niet voor het eerst dat de hoogste waardigheid U wordt opgedragen; Gij kent de lasten en de lusten aan het ambt verbonden en wij hebben ervaren, dat Gij met wijsheid en zachtmoedigheid regeert. En is ook het gewone werk, dat U aan twee faculteiten bindt, reeds veel en zwaar, ik weet dat Gij nochtans den tijd zult vinden om de taak, die het rectoraat U oplegt, met nauwgezetheid te verrichten. Gij zult niet slechts met den breeden blik en de kalme berusting van den wijsgeer aanvaarden wat U opgedragen werd, maar ook met de volvaardigheid des gemoeds van den Christen doen al wat uwe hand vindt om te doen uit al uwe macht.

Zoo draag ik dan mijn ambt met vertrouwen aan U over. Salve Rector, iterumque salve!

Laat mij eindigen met den wensch, dat het jaar van uw rectoraat voor onze Universiteit al den zegen brenge, dien Gij en ik en wij allen voor haar van Gods genade afbidden.

Vivat, crescat, floreat Academia.

IK HEB GEZEGD.
